

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ'—ΑΡΙΘ. 528

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΚΘΛΟΜΒΑ, Διήγημα Προσπεύρου Μερμελέ. Μετάφρασις Ν. Γ. Π.
- ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΚΡΙΝΟΣ ὑπὸ 'Αντ. Μηλιαράκη.
- ΕΥΜΟΣΟΦΙΑ ΨΙΤΤΑΚΟΥ.
- ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ, διήγημα.
- Ο ΝΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΟΦΘΟΣ ΤΟΥ ΕΡΕΚΦΑΛΟΥ.
- ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ: 'Η Σκλάβα κα' ὁ Γενέταρος, ὑπὸ Γεωργίου Δραστίνη.
- ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΣΤΗΛΗ

ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ο κ. Π. Δ. 'Αρκουδάκης κατέθεκεν εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμείον ἑξ. δεκαοκτωβλίας ἑκουσίαν εἰσφοράν ὑπὲρ τῶν ἑθνικῶν ἀγκυλῶν.

Ο ἄξιμος Εὐδελίδης ἐφάρμακ. ἑξ. 300 πρὸς ἀγαθὴν ἡμέραν διὰ τὸν στρατὸν, ὁ δὲ τῆς Κρανταίας Κεφαλληνίας ἑξ. 100 πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ ἑτέρας 1000 ὑπὲρ τοῦ Ἐρωδίου Σταυροῦ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

'Εδημοσιεύθη βασιλικὸν διάταγμα κανονίζον τὴν ὑπερτίαν καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τὰ περὶ ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν. Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου τὸ κράτος διχορθεῖ εἰς ἑνδεκα ἀρχαιολογικὰς περιφερείας, ἧτοι α') Ἀττικῆς. β') Βοιωτίας καὶ νομοῦ Εὐβοίας. γ') Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος. δ') Θεσσαλίας. ε') νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἄρτης. ς') Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. ζ') Ἰωνίων νήσων, Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος, πλην τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας. η') Ὀλυμπίας καὶ νομοῦ Μεσσηνίας. θ') Ἄρκαδίας. ι) Λακωνίας καὶ ἐπαρχίας Κυθῆρων. καὶ ια') νομοῦ Κυκλάδων. Αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀττικῆς ἀρχαιοτήτες ὑπάγονται ἁμέσως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ γενικοῦ ἐφόρου, ἐν ἑκάστη δὲ λοιπῶν περιφερειῶν διορίζεται εἰς ἑφοροὶ ἀρχαιοτήτων.

ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Notice sur le livre de Barlaam et Joasaph, accompagnée d'extraits du texte grec et des versions arabe et ethiopienne, ὁ γνωστὸς ἐν Παρισίαις λόγιος κ. Π. Zotenberg ἑδημοσίευσεν σπουδαίαν καὶ ἀξίαν λόγου πραγματείαν περὶ τοῦ ὄραϊου τούτου χριστιανικοῦ μυθιστορήματος. Ὁ Βίος Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ ἀπεδίδετο μέχρις ἰσχύτων, ὡς γνωστὸν, εἰς Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, ἀλλ' ἢ νεώτερον κριτικὴν ἀπέκρουσε τὴν περὶ τούτου γνώμην, εἰς τὴν ὅποιαν εἶδεν ὑπόστασιν μόνῃ ἢ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων χειρογράφων ἐπιγραφὴ καὶ ἦν ἡ ψυχικὴ ἀποστορία αὐτῆ μεταγενέστερη ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Διόσκωπων χώρας, τῆς Ἰνδῶν λεγομένης, διὰ Ἰωάννου τοῦ Μοναχοῦ, ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρτέου μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάβα. Ο κ. Zotenberg ἀποδεικνύει ἐν πρώταις, διὰ πειστικῶν επιχειρημάτων, εἶς τὸ μεταγενέστερον ἰσοδυναμεῖ ἐν ταύτῃ πρὸς τὸ μεταφράσθη, ἀλλ' εἰς τὴν συγγραφὴν αὐτῆ καὶ ταυτὴν παρέχει πάντα τὰ τεκμήρια τῆς Ἑλληνικῆς πρωτοτυπίας. Ἀκολούθως, παραβάλλων τὸ ὄραϊον αὐτῆ πρὸς τὸ τοῦ Δαμασκηνοῦ, καὶ ἐπειρῶν τὰ χωρία ἰδίως εὖθις ἐνδομῶν τινος, εἰ ἀνευρίσκουσι τὸν κλάμρον τοῦ Χρυσορρόου, ἀναδεικνύει ἀβάσιμον τὴν θεωρίαν περὶ τῆς τοιαύτης τοῦ βιβλίου πατρότητος. Ἐπὶ τέλος εἰς τῆς ἐν τῷ βίῳ τούτῳ περιεχομένης ιστορικῆς βίτης καὶ ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ὁμολογίας πιστεύει περὶ τῆς φύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξάγει ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐγράφη πρὸ τοῦ ἔτους 634. μ. Χ., ἐνῶ ὡς γνωστὸν ὁ Δαμασκηνὸς ἤμωσεν ἑκατὸν μετέπειτα ἔτη, ἧτοι περὶ τὸ πρῶτον ἤμωσεν τῆς ἁγίας ἑκατονταετηρίδος.

Ὁ Βίος Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ, παρὰ τὸς τῆς ἑλλης αὐτοῦ ἀξίας, ἀπησχόλησε τοὺς περὶ τὴν συγκριτικὴν φιλολογοίαν καὶ γλωσσολογίαν ἐνδοκίμοις διὰ τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὰ ἱερὰ τῶν Ἰνδῶν βιβλία. Τινὲς τῶν ἐν αὐτῷ παρατεθέντων ἀνευρίσκονται εἰς τὸς Βουδιστικὰς συλλογὰς, πολλαὶ δὲ περικοπαὶ τοῦ ὑπάρχοντος ἀπαρῶντοι σχεδὸν εἰς τὴν Ἰουδαϊκὴν συγγραφὴν Ἀλιμιδιστάρα, ἐν ἣ ἡ βιογραφία τοῦ Βουδά. Καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶ τοῦ Ἰωάσαφ ἐθεώρησεν ὁ Max Müller ὡς παραφθορὰν τοῦ Βαθισαίτινα, ὀνόματος τοῦ Βουδά. Ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἢ ἐπιστῆσιν τὴν προσοχὴν τῶν γλωσσολόγων, ὁ Βίος Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ, ἀπέκλεισεν ἐν τῷ χριστιανικῷ κόσμῳ φήμης μεγάλης ὄρα καὶ δικίας. Μεταφρασθεὶς εἰς διαφόρους γλώσσας ὑπῆρξε κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας προσηφῆς τῶν χριστιανῶν ἀνάγνωσμα ἐν τῇ Δύσει, καθὼς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρῃ Ἀνατολῇ. Πράγματι δὲ τὸ γραικικὸν τοῦ ὄρους, ἢ χάρις τῆς διηγήσεως καὶ τὸ ὄρα τοῦ θερησκευτικοῦ αἰσθηματος ἀποκαθιστάσει τὸ χριστιανικὸν τοῦτο διήγημα ἐράμιλλον, εἰ καὶ οὐχὶ ἀνώτερον, τῆς περιωνόμου Μιμήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ ευχρῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι ἢ ἐκ νέου διαλέσει τοῦ εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν δι' ἁπλῆς τινὸς καὶ τοῖς πᾶσι καταληπτικῆς παραφράσεως τοῦ κειμένου. Τοιαύτη παράφρασις οὐδέποτε καθ' ἕσαν γνωρίζομεν, ἐδημοσιεύθη, ὑπάρχουσι ὄρα χειρόγραφοι τοῦ βίου Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ μεταφράσει: εἰ τὴν χυδαίαν. Ἐν ὑποσημειώσει (σελ. 6) ὁ κ. Zotenberg ἀναφέρει τὴν ἐν τῇ Νανιανῇ τῆς Βενετίας βιβλιοθήκῃ χειρόγραφον μεταφράσιν Πέτρον τοῦ Κοσμάτη, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς σωζόμενον ἐν τῇ Βοδιστανῇ φέρον δὲ τὴν χρονολογίαν τοῦ 1632.

Ἐν τῷ Magazin für die Litteratur des in- u. Auslandes ὁ κ. Αὐγ. Βόλτς ἑδημοσίευσεν ἑμμετρον γερμανικὴν μετάφρασιν τῆς Ἰεραλδίας μάνικας τοῦ κ. Δραστίνη, μετὰ εἰσαγωγῆς περὶ τῆς δημώδους παραδόσεως, ἣν ἠκολούθησεν ὁ ποιητής.

Ἐξεδόθη ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχεϊ ἢ ἐν τῷ Παρτασσῷ τὸ πρῶτον δημοσιουμένη πρᾶγματι τῆς Κας Αἰκατερίνης Λαοσκαρίδου « περὶ τοῦ Φροβελιανοῦ συστήματος. »—Ἐπίσης ἐξεδόθησαν ἰδιαιτέρως τὰ ἐν τῷ Ἡαιδογραφικῷ σχολεῖῳ δημοσιουμένα Ἄδωνημοῦματα ἐκδομῆς κατὰ τὴν Εὐβοίαν καὶ τὴν Σκῦρον, ὑπὸ κ. Μιλτ. I. Βρυτσάνου.

Μετά μακρὰν νόσον ἀπεβίωσεν ἐν Κένναϊς τῆς Γαλλίας ὁ Ἐρμμανουὴλ Μιλλέρ, ἐν ἡλικίᾳ 78 ἐτῶν. Αἱ ἐμνήσεις αὐτοῦ ἔρουναι περὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ φιλολογοίαν, αἰ κριτικώταται ἐνδομῆς ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Βυζαντινῶν συγγραφέων κατέστησαν τὸ ὄνομα τοῦ γνωστότατον καὶ προσφιλέσ ἐν Ἑλλάδι. Ἐκ τῶν πρώτων ἔργων αὐτοῦ ἦν ὁ πολυτίμος κατάλογος τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἐσκουριάλ Ἑλληνικῶν χειρογράφων, περιέγων πλὴν ἄλλων καὶ ππουδασιότατας πληροφορίας περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἐργασίων Ἑλλήνων λογίων τῆς 16' καὶ τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος. Ἐπόμενος τῷ παραδείγματι τοῦ Bunsen ὁ Μιλλέρ ἐπέμνησε νὰ ἀναλάβῃ καὶ ἐκδόσει Βυζαντινῶν ποιητῶν, ἐν ᾗ ἄρῳ οἱ πλείστοι τῶν Βυζαντινῶν Ἑλλήνων κατεφῆρνον καὶ ἐχρῆσθον τῆς τοιαύτης ἀσχολίας: ἐξέδωκεν δ' εἰς δύο τόμους τοὺς ἰάμβους Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ καὶ πλείστα ποιήματα Θεοδώρου τοῦ Πρωδρῶκου. Ἐκλεχθεὶς ἐν ἔτει 1860 μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς ἀρχαιολογίας, διορισθεὶς δ' ἐν ἔτει 1873 καθήρητῆς τῆς Νεοελληνικῆς ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν, καὶ εἰς τῶν ἱερῶν χρηματιστῶν τοῦ ἐν Παρισίαις Συλλόγου πρὸς ἀνδάρουσι τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν Γαλλίᾳ, συνειργάσθη ἐν τοῖς περιοδικῶς τούτων δημοσιεύμασι,

φιλόφρονι προσφοράν σας. Ἄλλὰ τὸ σταλὲν θεωροῦμεν ἀκατάλληλον, μεταφράσει δ' αὐτοῦ ἐνθυμούμεθα νὰ ἀνεγνώσῃ ἀλλοχού που.—κ. Γ. Α. Πάτρας. Ἐλήθη τὸ ἀν. ἱερον ἀμφοτέρων.—κ. Γ. Φ. Σύρον. Τυχυδρομικῶς οἷς ἐγγράφωμεν καὶ περιμένοντες ἀπάντησιν.—κ. Γ. Π. Βάρναν. Τὰ βιβλία ἀπεστάλησαν. Τὸ ἀντίτιμον, μὴ ληφθὲν ἐνταῦθα, παρακαλεῖσθε νὰ παραδώσῃτε τῷ αὐτῷ: κ. Α. Σ. ὡς ἰδιαιτέρως γράφομεν ὑμῖν.—κ. Θ. Α. Π. Δὲν τὸ ἐδημοσιεύσαμεν, διότι εἶνε παλαιότερον καὶ γνωστότερον. Ὁ Ἀθήναιος τὸ ἀναγράφει, ὡς ἀπέκρισιν τῆς Γ' ἀναθήνης. Ἐπιδόντος τινὸς αὐτῇ ὀλίγον αἶνον ἐν πατηρῶ μικρῶ καὶ εἰπόντος δεῖ εἶνε ἐκκαθαριστῆς.—Μικρὸς γε, ἔφη, ὡς τοσούτων ἐτών; ἔπερ ἐστὶ, κατὰ τὴν ὁμειφάν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μεταφράσει: «Ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του φαίνεται πολὺ μικρὸς.»—κ. Μ. Ρ. Κ. Σφακία. Ἀτυχῶς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πληροπορηθώμεν, μὴ ἔλας τὰς ἐρεῦνας ἡμῶν.—Κυρίαν Β. Σ. Κεραλληνίαν καὶ κ. Φ. Σ. Μυτιλήνην, Γ. Τ. καὶ Π. Ν. Π. Πάτρας, Στέφ. ἀρχ. Γ. Σ. Νεάπολιν, Κ. καὶ Χ. Δ. Δάρισσαν, Γ. Β. Βόλου, Ν. Κ. Π. Κωνσταντινουπόλιν, Χ. Π. καὶ Σαν, Ἀδελφ. Π. καὶ Α. Θ. Κέρκυραν, Δ. Σ. Τήνον, Ο. Μπ. Πάτρας, Γ. Κ. Τα. Λίμνην, Γ. Α. Π. Τραπεζοῦντα, Π. Κ. Τρίπολιν, Μ. Ν. Μ. Θεσσαλονίγην, καὶ Μ. Π. Βουρλάειον. Ἐλήθησαν.—κ. Β. Π. Β. Κυθωνίας. Ἴνα γαίην ἐκ δεκτικῆς ὡς μαθητῆς τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ φαρμακευτικοῦ σχολείου ἀπαιτήται δ) ν' ἀποδείξῃ διὰ μαρτυρικῶν ὅτι ἔχει συμπληρωμένην δεκαετησίαν τοῦλάχιστον ἐτῶν ἡλικίας· β) νὰ φέρῃ ἀπολυτήριον δημοσίου γυμνασίου, ἢ ἄλλου τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀνεγνωρισμένων ὡς ἰσοδυνάμων τοῖς ἡμετέροις γυμνασίοις· γ) ἐνδεικτικὸν ἐπισημαίνον ὑπὸ τῆς ἀνηκούσης ἐπιτολῆς ἀρχῆς καὶ μαρτυροῦν ὅτι ὁ προσερχόμενος ἐμαθήμενος κατὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ γυμνασιακοῦ ἀπολυτηρίου ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος παρὰ τινι ἀνεγνωρισμένῳ φαρμακείῳ, καλῶς ἀσκηθεὶς εἰς τὸ τεχνικὸν μέρος τῆς φαρμακευτικῆς· ἔδει δὲ υποβάλλεσθαι πρὸ τῆς ἐγγράφῃς του εἰς τὴν εἰσιτηρίον πρακτικὴν δοκιμασίαν, ἣν κανονίζει τὸ φαρμακευτικὸν σχολεῖον. Ἡ σπουδὴ ἐν τῇ φαρμακευτικῇ σχολῇ διαρκεῖ πλήρη τριετίαν· μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ, ὁ φοιτητῆς ἐξετάζεται ἐγγράφως καὶ προφορικῶς εἰς τὰ μαθήματα τὰ ἀποτελοῦντα τὰς φαρμακευτικὰς σπουδὰς καὶ ἀρετὰς ὑπὸ τοῦ Β. διατάγματος τῆς 4 Μαΐου 1843, ἵνα λάβῃ τὸ πτυχίον, μὴ δ' ἔφιλαι νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς πρακτικὰς ἐν τῷ Ἱατρικῷ συνεδρίῳ ἐξετάσεις, ἀφοῦ προσαγγέλλῃ ἀποδείξῃ μαρτυροῦσαν, ὅτι μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου ἠσκήθη καὶ αὐθις πρακτικῶς παρὰ τινι ἀνεγνωρισμένῳ φαρμακείῳ ἐπὶ ἔξ. ἡμέρας.—κ. Δ. Π. Σοφίαν. Ἐλήθησαν, ἀπεστάλησαν δ' ὑμῖν τὰ ζητηθέντα. Τὸ μικρὸν περίσσευμα ἐχρησίμευσαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων καὶ δικαιώματος πρὸς παραλαβὴν τοῦ χρηματοθήματος.—Νεφέλη. Ἐλήθη. Κατ' ἐπιτολὴν δ' ὑμῶν παρεδόθη εὐθὺς τὴν ἐπιούσαν εἰς τὸν ζητηθέντα αὐτὸ ἐκ μέρους σας.—κ. Γ. Κ. Φιλιππουπόλιν. Ἐλήθησαν καὶ ἐνεργήθη εἰς ἀμφοτέρωδ' περίσσευμα δραχ. 11,45 ἐπιστροφή ὑμῶν εἰς γραμματεῖον ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐπιστολῇ.—κ. Σ. Δ. Β. Ζάκυνθον. Εἰς ἐπιτολὴν σας ἀπηνετήσαμεν ἰδιαιτέρως.—κ. Δ. Γ. Κ. Ἐλήθη ἐγκαίρως, ἀλλ' ἀτυχῶς ἡ μετάφρασις δὲν ἐπύθη ἐν πᾶσι ἐπιτυχῆς. Ἄν ἦτο ἀραιότερα γεγραμμένον ἴσως διορθούμενον θὰ ἐκρίνετο καλὸν πρὸς δημοσίευσιν.—κ. Γ. Τ. Ἰωάννινα. Συμμορφώθημεν τῇ παραγγέλλᾳ σας.—Κυρίαν Β. Σ. Ἀργαστέλιον, καὶ κ. Ν. Κ. Π. Κωνσταντινουπόλιν, Γ. Τ. Ο., Μπ. καὶ Α. Π. Α. Πάτρας, Σ. ἀρχ. Γ. Σ. Νεάπολιν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—κ. Π. Ν. Π. Πάτρας. Ἄδεται δρ. 5. Δυνάμεθα νὰ σῶς τὸ ἀποστείλωμεν.—Φιλομαθεῖ. Ἐπλανήθησαν ἐκ τῆς ὁμωνυμίας. Τὸ αὐτὸ δὲν εἶναι ἄκρον, ἀλλὰ λέξις ἀγγλική, προφορικῶς μὲν ἄκρον, σημαίνουσα δὲ μέτρον ἐκτάσεως ἐκτὸς τῆς τετραγωνικῆς μέτρον. Γερμανιστὶ λέγεται αἶ, ἔθεν Ηεστατ(ἐκτὸν ἄρ)δὲν σημαίνει τίποτε μεταφρασόμενον, ὡς συνήθως γίνεται, ἐκτέρας. Τὸ Ηεστατ ἰσοδυναμεῖ πρὸς δέκα στρέμματα.

ΛΥΣΕΙΣ
1
Θίρας—Θεός.
2
Κέως—Κῶς.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

24 Ἰανουαρίου 1886

Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως	Τρέχουσα Τιμή
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 1/2 % Φρ. χρ.	323.—
• 120,000,000 τῶν 5 " " "	332.—
• 60,000,000 τῶν 6 " " "	412.—
• 26,000,000 τῶν 6 " " "	350.—
• 25,000,000 τῶν 9 " " "	261.—
• 25,000,000 τῶν 8 " " "	253.—
• 10,000,000 τῶν 8 " " "	175.—
• 4,000,000 τῶν 8 " " "	227.—
• 6,000,000 τῶν 8 " Δρ. καλ.	87.—
Κτηματικά Ὀμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς	
τῶν 60,000,000 μετὰ λαχέτου φρ.	428.50
Πιστωτικὰ Καταστήματα	
ΕΤΑΙΡΙΑΙ	
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	97.40—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα . . . Φρ.	64.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστης . .	57.—
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου . .	60.50
Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς . .	298.50
Ἐταιρία Φωταερίων Δρ.	
Συναλλάγματα	
ΔΟΝΔΙΝΟΓ—Τραπεζικὸν Ὀφειλ. . . .	31.50
• • • • • Σιγην.	31.25
ΓΑΛΛΙΑΣ — Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ὀφειλ.	1.25
• • • • • Τραπεζικὸν Σιγην	1.24
Νομίσματα	
Ἐκκοσάγρατον	24.75
Λίρα ὀθωμανικὴ	28.30

ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ΖΩΙΚΟΣ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ
ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΜΑΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

[περὶ γόγγυων, μάντιων, δαιμονολήτων, περιτρεφόμενων τραπέζων, μυστηριαδῶν πνευμάτων, μεσαζόμενων θαυμασποίων κτλ.] ὑπὸ **ΙΩ. ΦΟΥΣΤΑΝΟΥ**, ἱατροῦ.

ΠΩΛΕῖΤΑΙ ἀνεὶ δραχμῶν δύο ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς Ἑστίας· Ταχυδρομ. ἀποστελλόμενον δραχ. 2.30.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ
Εἰς τομοῦς 2.

Τιμὴνται δραχ. 5.— Ταχυδρομ. ἀποστελλόμενα δραχ. 5.50.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΘ' ἈΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΚΟΜΕΝΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ

ΥΠΟ ΜΗΝΑ Δ. ΧΑΜΟΥΔΑΚΟΥ
ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΠΥΡΡΩΝ ΤΗΣ ΜΕΡΑΙΗΣ ΤΟΥ ΚΡΙΣΤΟΥ ΚΥΒΕΒΛΙΣ

Συστηθὲν ὑπὸ τοῦ Ἰπουργεῖου τῆς Παιδείας διὰ τῆς ἐπιτολῆς τῆς Γυμνασιακῆς Διευκρίσεως.—Εὐρίστανται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς Ἑστίας καὶ τιμῆται δραχ. 3. Ταχυδρομ. ἀποστελλόμενον δραχ. 3.40.